

УДК 354:328.185

[https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-5\(51\)-909-920](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-5(51)-909-920)

Лозенко Анна Павлівна кандидат педагогічних наук, доцент, Український державний університет імені Михайла Драгоманова, доцент, кафедри початкової освіти та інноваційної педагогіки, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0003-1029-5108>

Чайченко Валентина Федорівна кандидат педагогічних наук, доцент, Український державний університет імені Михайла Драгоманова, доцент кафедри початкової освіти та інноваційної педагогіки, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-1046-5018>,

Шанскова Тетяна Ігорівна доктор педагогічних наук, доцент, Житомирський державний університет імені Івана Франка, завідувачка кафедри початкової освіти та культури фахової мови, м. Житомир, <https://orcid.org/0000-0002-1204-0275>

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПОЧАТКОВІЙ ОСВІТІ : ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ В РАМКАХ НУШ

Анотація. У статті розглянуто теоретичні та практичні аспекти впровадження педагогічних технологій у початковій освіті в контексті реалізації Концепції Нової української школи (НУШ). У центрі уваги – сучасні підходи до організації освітнього процесу, що ґрунтуються на діяльнісному, особистісно-орієнтованому та компетентнісному підходах. Подано ґрунтовне тлумачення поняття «педагогічна технологія», здійснено їх класифікацію відповідно до методологічних, дидактичних та практичних критеріїв. Особлива увага приділена таким технологіям, як розвиток критичного мислення, інтегроване навчання, ігрові технології, проєктна діяльність та діяльнісний метод, які рекомендовані до застосування в НУШ. На основі аналізу конкретних прикладів уроків, організації навчальних осередків та адаптації методик до вікових й індивідуальних особливостей молодших школярів, автори висвітлюють особливості практичного втілення педагогічних технологій у початкових класах.

У статті підкреслюється провідна роль учителя як фасилітатора змін, організатора освітнього середовища та активного суб'єкта педагогічної взаємодії. Розкрито значення підвищення кваліфікації, рефлексивного підходу до планування та тісної співпраці з батьками для успішного впровадження новітніх освітніх практик. Також проаналізовано основні труднощі, з якими стикаються педагоги в умовах трансформації освіти, та окреслено умови, що

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 5(51) 2025

сприяють подальшому розвитку педагогічних інновацій: підтримка професійного зростання вчителя, належне ресурсне забезпечення, розвиток мереж взаємодії та інституційна підтримка.

Загалом, стаття комплексно висвітлює досвід та перспективи реалізації педагогічних технологій у початковій ланці освіти, підкреслюючи їхню роль у формуванні компетентнісного випускника Нової української школи та створенні дитиноцентричного освітнього середовища.

Ключові слова: педагогічні технології, нова українська школа, інтегроване навчання, критичне мислення, інклюзивне навчання, освітній процес.

Lozenko Anna Pavlivna Candidate of Pedagogical Sciences (PhD), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Primary Education and Innovative Pedagogy, Dragomanov Ukrainian State University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0003-1029-5108>

Chaychenko Valentyna Fedorivna Candidate of Pedagogical Sciences (PhD), Associate Professor, Dragomanov Ukrainian State University, Associate Professor of the Department of Primary Education and Innovative Pedagogy, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-1046-5018>

Shanskova Tetiana Igorivna Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Zhytomyr Ivan Franko State University, Head of the Department of Primary Education and Culture of Professional Language, Zhytomyr, <https://orcid.org/0000-0002-1204-0275>

CONTEMPORARY ART EDUCATION: KEY ISSUES FOR DEVELOPMENT

Abstract. The article deals with theoretical and practical aspects of the introduction of pedagogical technologies in primary education in the context of the implementation of the New Ukrainian School (NUS) Concept. The focus is on modern approaches to the organization of the educational process based on the activity-based, personality-oriented and competency-based approaches. The author provides a thorough interpretation of the concept of “pedagogical technology”, classifies them according to methodological, didactic and practical criteria. Particular attention is paid to such technologies as the development of critical thinking, integrated learning, game technologies, project activities, and the activity method, which are recommended for use in the NUS. Based on the analysis of specific examples of lessons, the organization of learning centers, and the adaptation of methods to the age and individual characteristics of younger students, the author highlights the features of the practical implementation of pedagogical technologies in primary school.

The article emphasizes the leading role of the teacher as a facilitator of change, organizer of the educational environment and an active subject of pedagogical interaction. The importance of professional development, a reflective approach to planning, and close cooperation with parents for the successful implementation of the latest educational practices is revealed. The article also analyzes the main difficulties faced by teachers in the context of educational transformation and outlines the conditions that contribute to the further development of pedagogical innovations: support for teacher professional development, adequate resource provision, development of interaction networks and institutional support.

In general, the article comprehensively covers the experience and prospects for the implementation of pedagogical technologies in primary education, emphasizing their role in the formation of a competent graduate of the New Ukrainian School and the creation of a child-centered educational environment.

Keywords: pedagogical technologies, new Ukrainian school, integrated learning, critical thinking, inclusive learning, educational process.

Постановка проблеми. З впровадженням Концепції Нової української школи постало завдання інтеграції інноваційних педагогічних технологій у початкову освіту. Однак, попри важливість цих змін, процес їх реалізації стикається з низкою проблем, зокрема з недостатньою методичною підготовленістю вчителів, обмеженими ресурсами та нерівномірною підтримкою з боку адміністрацій і батьків. Це ускладнює ефективне впровадження нових підходів і вимагає розробки практичних рішень для подолання існуючих труднощів та забезпечення успішної реалізації педагогічних технологій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження в сфері педагогічних технологій у початковій освіті в контексті НУШ свідчать про активне впровадження інновацій, таких як штучний інтелект, соніфікація та персоналізоване навчання. В одній із публікацій (2024) розглядається використання генеративного штучного інтелекту для створення індивідуалізованих планів уроків, що допомагає вчителям адаптувати навчальний процес до потреб кожного учня, зокрема в контексті інклюзивного навчання. Інше дослідження акцентує на застосуванні технології соніфікації, що перетворює зображення на звуки, що є корисним для учнів з особливими потребами. Зазначено, що результати впровадження таких технологій поки що не показали значного зростання зацікавленості, але викликали позитивний відгук у школярів. Окрім того, аналіз останніх публікацій підкреслює важливість обережного впровадження штучного інтелекту в освітній процес, враховуючи етичні питання та забезпечення безпеки. Ці дослідження підтверджують потенціал інноваційних технологій у підвищенні якості навчання, однак наголошують на важливості професійної підготовки вчителів до їх використання.

Мета статті – аналіз впровадження педагогічних технологій у початкову освіту в контексті Нової української школи, визначення основних

труднощів і викликів, а також дослідження умов успішної реалізації інноваційних підходів у навчальному процесі.

Виклад основного матеріалу. Поняття «педагогічна технологія» є ключовим у сучасній освіті, зокрема в умовах реформування української школи згідно з концепцією Нової української школи (НУШ). Сутність цього терміна розглядається в різних наукових підходах, але в основі — ідея системної організації освітнього процесу, орієнтованого на досягнення конкретних навчально-виховних результатів.

Педагогічна технологія — це цілісна система дій учителя, що охоплює планування, організацію, реалізацію та аналіз навчального процесу з використанням певних методів, форм і засобів навчання, спрямованих на досягнення освітніх цілей. Вона поєднує наукові підходи до навчання з практичними інструментами їх втілення.

Згідно з визначенням В. Беспалька, педагогічна технологія — це «системний метод створення, застосування та визначення всього процесу навчання і засвоєння знань з урахуванням технічних і людських ресурсів та їхньої взаємодії», як відомо з [1]. Іншими словами, йдеться про чітке конструювання освітньої діяльності, яке передбачає досягнення прогнозованих результатів.

У контексті початкової освіти, педагогічна технологія має низку особливостей: вона враховує вікові, психологічні та індивідуальні особливості молодших школярів; базується на принципах гуманізації, діяльнісного підходу, інтеграції навчального матеріалу; активно застосовує ігрові, інтерактивні, діяльнісні форми навчання, що відповідає особливостям сприйняття і розвитку дітей 6–10 років; спрямована не лише на засвоєння знань, а й на формування ключових компетентностей, як це передбачено Державним стандартом початкової освіти.

Педагогічна технологія у НУШ — це не просто набір методик або прийомів, а інноваційна освітня практика, що формує нову педагогічну культуру: культуру партнерства, критичного мислення, самостійності й активної позиції учня/

У практиці початкової школи педагогічна технологія має чітку структуру: цільова частина (цілі й завдання); змістова (навчальний матеріал); процесуальна (методи, форми, засоби); контрольно-результативна (оцінка й корекція результатів).

Таким чином, поняття педагогічної технології в освіті — це багатокомпонентне явище, що забезпечує ефективне, науково обґрунтоване, особистісно орієнтоване навчання, яке відповідає вимогам сучасного суспільства та викликам шкільної реформи.

У сучасній педагогіці існує велика кількість підходів до класифікації педагогічних технологій, що обумовлено як розвитком теорії навчання, так і потребами практики. У контексті початкової школи, особливо в умовах впровадження НУШ, особливого значення набувають ті технології, що

сприяють формуванню ключових компетентностей, розвитку особистості дитини та реалізації принципів компетентнісного, діяльнісного та інтегрованого навчання.

Нижче подано основні групи сучасних технологій навчання за різними критеріями.

1. За філософсько-педагогічною основою:

Особистісно орієнтовані технології (навчання, яке враховує індивідуальні особливості учня; приклад — технологія «Школа діалогу культур»); гуманно-особистісні технології (наприклад, технологія М. П. Щетиніна, Ш. Амонашвілі); педагогіка співпраці (В. Сухомлинський, І. Волков, С. Лисенкова тощо).

2. За способом організації навчальної діяльності:

Традиційні (репродуктивні) технології (пояснювально-ілюстративне навчання, контроль знань, вправлення); інноваційні (продуктивні) технології: проєктна діяльність; інтерактивне навчання; кейс-метод; навчання у співпраці.

3. За домінуючим методом навчання:

Ігрові технології (дидактичні ігри, рольові, ділові ігри); проблемне навчання; дослідницьке (пошукове) навчання; мультимедійні та інформаційні технології (використання цифрових ресурсів, освітніх платформ, інтерактивних дошок тощо).

4. За рівнем застосування інновацій:

Традиційні (класичні) технології (комбіновані уроки, лекції, практичні заняття); модернізовані (традиційна технологія з інноваційними елементами); інноваційні/авторські (створені окремими педагогами або науковими школами: наприклад, «Росток», «Інтелект України»).

5. За ступенем інтеграції:

Монотехнології (зосереджені на одній методиці чи підході); інтегровані технології (поєднання кількох підходів: наприклад, інтегроване навчання + ігрові методи + проєктна діяльність).

У контексті НУШ найбільше поширення в початковій школі отримали такі сучасні освітні технології:

Інтегроване навчання — об'єднання змісту різних освітніх галузей навколо спільної теми;

Технологія критичного мислення — сприяє формуванню аналітичних навичок, уміння ставити запитання та робити висновки;

Діяльнісний підхід — акцент на практичному досвіді, навчанні через дію;

STEM/STEAM-технології — міждисциплінарний підхід до навчання природничих та технічних дисциплін;

Цифрові технології навчання — використання електронних освітніх ресурсів, онлайн-платформ (наприклад, LearningApps, ClassDojo, Google Classroom).

Таким чином, класифікація педагогічних технологій дає змогу педагогам усвідомлено обирати ті з них, які найбільше відповідають потребам учнів, завданням уроку та особливостям освітнього середовища. Успішне поєднання різних технологій забезпечує гнучкий, сучасний і ефективний освітній процес у початковій школі.

Нова українська школа (НУШ) — це стратегічна освітня реформа, що орієнтується на створення якісно нового освітнього середовища, у центрі якого перебуває дитина як активний учасник освітнього процесу. Ключову роль у реалізації цієї реформи відіграють сучасні педагогічні технології, які забезпечують відповідність освітньої практики новим цілям, принципам та підходам.

1. Інструмент реалізації компетентнісного підходу

Одним із головних завдань НУШ є формування ключових компетентностей, необхідних для життя в сучасному суспільстві. Педагогічні технології, такі як проєктна діяльність, інтегроване навчання, критичне мислення, дослідницькі методи, безпосередньо сприяють розвитку умінь аналізувати, працювати в команді, вирішувати проблеми, застосовувати знання на практиці.

2. Засіб активізації навчального процесу

Традиційна модель освіти орієнтована переважно на відтворення знань. Натомість технології НУШ передбачають активну участь учнів у пізнавальному процесі, залучення до творчої, дослідницької, ігрової діяльності. Це робить навчання цікавим, мотивуючим і ефективним.

3. Формування суб'єктності дитини

Нова українська школа прагне виховати самостійного, відповідального, критично мислячого учня, який здатен до самоосвіти та саморозвитку. Сучасні технології (особливо особистісно орієнтовані та діяльнісні) дають учневі змогу брати участь у плануванні власного навчання, висловлювати думки, обирати способи виконання завдань.

4. Підтримка інклюзивного та диференційованого навчання

Важливою вимогою НУШ є створення умов для навчання дітей з різними потребами. Сучасні педагогічні технології дають змогу індивідуалізувати освітній процес, враховувати різні стилі навчання, темпи засвоєння матеріалу, соціальні та психологічні особливості учнів.

5. Застосування цифрових інструментів

У межах НУШ активно впроваджується цифровізація освіти. Застосування ІКТ-технологій, інтерактивних платформ (Google Workspace for Education, LearningApps, Kahoot, Classtime та ін.) допомагає урізноманітнити навчання, зробити його ближчим до реального життя, а також формує цифрову грамотність учнів і вчителів.

6. Зміна ролі вчителя

У новій освітній парадигмі вчитель — не лише джерело знань, а фасилітатор, організатор навчального середовища, партнер у навчанні. Педагогічні

технології допомагають учителю перейти до моделі співпраці, ефективно планувати, диференціювати та оцінювати навчальну діяльність.

Отже, роль педагогічних технологій у НУШ — системоутворююча. Саме вони забезпечують оновлення змісту, форм і методів навчання, створюють умови для особистісного розвитку учнів, відповідають запитам сучасного суспільства та реалізують філософію Нової української школи на практиці.

У рамках впровадження Нової української школи особливе значення надається сучасним педагогічним технологіям, які відповідають вимогам компетентнісного, діяльнісного, особистісно орієнтованого підходів. Нижче розглянемо п'ять провідних освітніх технологій, рекомендованих до застосування у початкових класах.

1. Технологія розвитку критичного мислення

Ця технологія передбачає формування в учнів умінь аналізувати інформацію, ставити запитання, обґрунтовувати власну думку, робити висновки. Розвиток критичного мислення є основою сучасного демократичного суспільства, де особистість має самостійно ухвалювати рішення і відповідати за них.

Ключові етапи технології:

Виклик – активізація пізнавальної діяльності, формування мотивації (наприклад, за допомогою асоціацій, ментальних карт, дискусій).

Осмислення – безпосереднє опрацювання інформації, аналіз, постановка запитань.

Рефлексія – підсумування, оцінка нових знань, особистісне переосмислення.

Методи і прийоми: «Кубування», «Тонке і товсте питання», «Фішбоун», «Кластер», «Інсерт», «Сенкан», «Порівняльна таблиця», як відомо з [4].

У початковій школі розвиток критичного мислення здійснюється у простій, доступній для дітей формі через аналіз казок, спостереження, елементи дебатов, порівняння об'єктів, виконання міні-проектів.

2. Інтегроване навчання

Інтеграція є базовим принципом НУШ, що передбачає поєднання змісту різних навчальних предметів навколо спільної теми, проблеми чи поняття. Вона дозволяє дитині побачити зв'язки між знаннями, мислити системно, застосовувати інформацію у життєвих ситуаціях

Переваги інтегрованого навчання: зменшення навчального навантаження; розвиток міжпредметних зв'язків; формування цілісної картини світу; підвищення мотивації до навчання.

Форми реалізації: інтегровані курси (наприклад, «Я досліджую світ»), тематичні дні, навчальні тижні, STEAM-підходи, міжпредметні проекти.

Інтеграція особливо ефективна у початкових класах, коли діти сприймають світ у цілісному, нерозділеному вигляді.

3. Ігрові технології

Гра — провідна діяльність дитини молодшого шкільного віку, тому ігрові технології є одним із найбільш природних і дієвих способів навчання у початковій школі. Ігрова діяльність сприяє розвитку мислення, мовлення, пам'яті, уяви, соціальних навичок.

Види ігор у навчанні: дидактичні (на закріплення знань); рольові (імітація професій, життєвих ситуацій); інтелектуальні (ребуси, квести, вікторини); рухливі (поєднання навчання з фізичною активністю); комп'ютерні ігри, інтерактивні ігрові платформи.

Переваги: стимулює інтерес до навчання; сприяє індивідуалізації; формує комунікативні й соціальні навички; створює позитивну емоційну атмосферу.

4. Проєктна діяльність

Проєктна технологія є важливим інструментом формування ключових компетентностей, зокрема вміння працювати з інформацією, співпрацювати, планувати й оцінювати результати.

Особливості проєктної діяльності:

Наявність проблемного питання або теми, що має практичну значущість; активна участь учнів у плануванні, зборі інформації, створенні продукту; орієнтація на результат (постер, презентація, виставка, міні-фільм тощо); розвиток самостійності та відповідальності.

Проєкти в початковій школі можуть бути індивідуальними, груповими, короткотривалими або довготривалими. Часто реалізуються в курсі «Я досліджую світ», при вивченні природничих чи суспільних тем.

5. Технологія діяльнісного методу

Цей підхід лежить в основі нової методики викладання, рекомендованої МОН у НУШ. Його суть полягає в тому, що учень не пасивно сприймає знання, а діє, досліджує, відкриває їх самостійно.

Основні принципи діяльнісного методу:

навчання через дію («власноручне відкриття» знань); домінування практичних завдань над теоретичними поясненнями; поетапне формування навчальної діяльності (за Л. Занковим, В. Давидовим).

Форми реалізації: навчальні ігри; досліді, моделювання; маніпуляції з предметами, конструювання; створення власних алгоритмів, правил.

Переваги: глибше засвоєння матеріалу; розвиток самостійності та внутрішньої мотивації; активне залучення дітей до навчання.

Усі зазначені технології не є ізольованими — вони взаємодоповнюють одна одну, утворюючи комплексний підхід до навчання молодших школярів у рамках НУШ. Правильне й системне застосування цих технологій забезпечує не лише академічну успішність, а й розвиток особистості, громадянської відповідальності та життєвих навичок.

Практичний досвід упровадження педагогічних технологій у початкових класах є важливою складовою реалізації концепції Нової української школи. Успішне впровадження сучасних освітніх підходів вимагає системності, педагогічної гнучкості та врахування індивідуальних особливостей учнів. Основними напрямками практичного застосування педагогічних технологій є створення інтегрованих, дослідницьких, ігрових та проєктних уроків, організація навчального простору через навчальні осередки, а також адаптація навчання під вікові та психофізіологічні особливості дітей молодшого шкільного віку.

Розглянемо конкретні приклади. Інтегрований урок у 1 класі на тему «Вода» може поєднувати зміст курсу «Я досліджую світ», математики та української мови. На уроці учні проводять прості досліди з водою, розв'язують задачі, складають речення про властивості води, працюючи в групах чи парах. Такий підхід формує міждисциплінарні зв'язки, сприяє розвитку критичного мислення та зацікавлює дітей. У 2 класі ефективним є проєкт на тему «Моя родина», де діти створюють генеалогічне дерево, збирають інформацію про традиції родини, оформлюють постери чи презентації та представляють результати в класі. Така діяльність розвиває комунікативні навички, дослідницьку активність, самоусвідомлення.

У 3 класі в рамках STEM-уроку на тему «Будуємо міст» учні ознайомлюються з типами мостів, створюють моделі з конструктора, аналізують міцність споруд, формулюють висновки, що сприяє глибшому розумінню технічних понять і формує навички командної роботи.

Важливою умовою ефективного застосування педагогічних технологій є організація навчального простору за допомогою навчальних осередків. Це зони, обладнані відповідно до завдань освітнього процесу: осередки пізнавальної діяльності, читання, творчості, відпочинку, цифрових технологій. Наприклад, осередок читання містить куточок із книжками, зручними подушками, що сприяє розвитку читацької компетентності; у творчому осередку учні можуть малювати, створювати аплікації або працювати з LEGO. Таке середовище сприяє самостійній роботі, індивідуалізації навчання, створенню позитивного емоційного клімату в класі.

Ще одним важливим аспектом є адаптація педагогічних технологій до вікових і індивідуальних особливостей учнів. У 1–2 класах навчальні завдання повинні бути короткими, наочно-ігровими, з частою зміною активностей; у 3–4 класах — з акцентом на аналітичне мислення, обґрунтування власної думки, проєктну діяльність.

Таким чином, практичне впровадження педагогічних технологій у початкових класах потребує творчого підходу, педагогічної чутливості та ґрунтується на принципах діяльнісного навчання, дитиноцентризму й індивідуалізації. Застосування інтегрованих уроків, навчальних осередків, диференційованих підходів сприяє формуванню ключових компетентностей і

створює передумови для успішного особистісного розвитку кожного молодшого школяра.

У концепції Нової української школи вчитель розглядається не як передавач готових знань, а як фасилітатор, наставник і організатор освітнього процесу. Його роль у впровадженні педагогічних технологій є ключовою, оскільки саме педагог обирає, адаптує та інтегрує освітні підходи відповідно до потреб конкретного класу, вікових і психологічних особливостей дітей, а також загальної мети навчання. Щоб ефективно реалізовувати сучасні педагогічні технології, вчитель має постійно розвиватися професійно, осмислювати власну діяльність, а також активно співпрацювати з батьками.

Першим важливим аспектом є підвищення кваліфікації та самоосвіта. Освітні реформи вимагають від учителя готовності до змін, гнучкості мислення, здатності критично оцінювати власні дії. Для цього педагог має регулярно проходити курси підвищення кваліфікації, брати участь у професійних спільнотах, освітніх платформах, вебінарах, семінарах. Самоосвіта також охоплює ознайомлення з новими технологіями навчання, методиками, інноваційними підходами, аналіз наукових та методичних джерел. У сучасних умовах учитель повинен не тільки знати теорію, а й володіти практичними навичками застосування технологій критичного мислення, діяльнісного підходу, інтегрованого навчання, використання цифрових інструментів.

Другий аспект — це планування і рефлексія освітнього процесу. Впровадження педагогічних технологій вимагає від учителя глибокого осмислення навчального змісту, гнучкого конструювання уроку та чіткого визначення очікуваних результатів. Планування має бути не лише календарним, а й стратегічним — із врахуванням темпів розвитку учнів, можливостей для інтеграції предметів, потреб у зміні форм роботи. Важливою частиною діяльності є й рефлексія: аналіз того, що вдалося, які методи були ефективними, що потребує удосконалення. Такий підхід дозволяє учителю постійно вдосконалювати власну практику та підвищувати якість освітнього процесу. Рефлексивний учитель — це педагог, який не просто виконує програму, а мислить стратегічно, прагне до саморозвитку і професійної досконалості.

Третій, не менш важливий компонент — партнерство з батьками. Реалізація педагогічних технологій значною мірою залежить від налагодженої комунікації між учителем і родинами учнів. Педагог має бути відкритим до діалогу, пояснювати мету і сутність застосовуваних методик, залучати батьків до освітніх проєктів, заходів, обговорень. Ефективне партнерство передбачає спільне визначення цілей навчання, взаємну підтримку, розуміння особливостей дитини. В умовах Нової української школи важливо будувати не формальні, а довірливі, конструктивні стосунки, де учитель і батьки є союзниками в розвитку особистості учня.

Таким чином, роль учителя у впровадженні педагогічних технологій у початковій школі є багатовимірною. Це і професіонал, що постійно навчається, і стратег, що осмислює й моделює освітній процес, і комунікатор, що працює з батьківською громадою. Успіх реформи НУШ великою мірою залежить саме від вчителя — його відкритості до змін, педагогічної майстерності та здатності створити навчальне середовище, орієнтоване на розвиток дитини.

Впровадження педагогічних технологій у початковій школі в рамках Нової української школи супроводжується як позитивними зрушеннями, так і певними труднощами, що потребують глибокого аналізу та системного вирішення. Успіх освітньої реформи значною мірою залежить від здатності освітньої спільноти долати виклики, адаптуватися до нових умов та формувати сприятливе середовище для сталого розвитку педагогічних інновацій.

Одним із головних викликів є недостатня методична підготовка окремих учителів до застосування новітніх освітніх технологій. Часто педагоги відчують брак практичних навичок у реалізації діяльнісного підходу, організації інтегрованого навчання чи створення інклюзивного середовища. Це може спричиняти невпевненість, перевантаження, а подекуди — формальне впровадження інновацій без глибокого розуміння їхньої суті. Також варто зазначити, що темпи змін, які вимагає НУШ, не завжди узгоджуються з реальними можливостями закладів освіти — зокрема, через обмежене матеріально-технічне забезпечення, нестачу дидактичних ресурсів або перевантаженість навчальними документами.

Ще однією складністю є нерівномірний рівень професійної підтримки вчителів у різних регіонах країни. У сільських школах спостерігається обмежений доступ до сучасних курсів підвищення кваліфікації, цифрових інструментів, а також фахового супроводу. До цього додаються проблеми комунікації між закладами освіти, недостатня кількість міжшкільних майданчиків для обміну досвідом і практиками.

Важливо також враховувати індивідуальні особливості учнів, серед яких все частіше зустрічаються діти з особливими освітніми потребами, тривожністю, розладами уваги. У таких випадках педагогічні технології потребують додаткового адаптування й високого рівня педагогічної гнучкості.

Попри ці труднощі, перспективи подальшого впровадження педагогічних технологій у НУШ залишаються позитивними, за умови створення певних умов для їх успішної реалізації. Насамперед ідеться про забезпечення безперервного професійного розвитку вчителів — не лише через обов'язкові курси, а й через мережування, наставництво, участь у педагогічних експериментах і дослідницьких групах. Управлінська підтримка з боку адміністрації школи також є критично важливою — зокрема, у створенні сприятливого психологічного клімату, наданні автономії вчителю для експериментів та інновацій.

Крім того, важливими умовами є матеріально-технічне оновлення класів, доступ до цифрових засобів навчання, а також забезпечення шкіл

методичною літературою та зразками уроків. Інформаційна та організаційна підтримка з боку держави і громадських організацій може суттєво посилити здатність закладів освіти впроваджувати нові підходи системно й гнучко.

У контексті цілісного розвитку освіти важливим є також формування професійної культури вчителя-інноватора — педагога, який не боїться експериментувати, відкритий до зворотного зв'язку та бачить зміни не як загрозу, а як шанс для зростання. Саме така позиція сприятиме поступовому, але сталому утвердженню сучасних педагогічних технологій у повсякденній практиці Нової української школи.

Висновки. Впровадження педагогічних технологій у початкову освіту є ключовим етапом реалізації НУШ, сприяючи розвитку критичного мислення, творчості та самостійності учнів. Використання таких методів, як інтегроване навчання, проєктна діяльність та ігрові технології, позитивно впливає на якість навчального процесу. Проте, основними викликами є недостатня методична підготовка вчителів, обмежені ресурси та нерівномірний рівень підтримки в різних регіонах. Успіх реалізації педагогічних технологій залежить від належної підтримки на рівні навчальних закладів, підвищення кваліфікації педагогів і співпраці з батьками. Перспективи розвитку технологій в освіті зумовлені здатністю системи адаптуватися до нових вимог та забезпечити ефективне впровадження інновацій.

Література:

1. Савченко О.Я. Сучасний урок у початковій школі: теорія і практика — К.: Освіта, 2018.
2. Fullan, M. The New Meaning of Educational Change (5th Edition) — Routledge, 2016. <https://michaelfullan.ca/books/new-meaning-educational-change/>
3. Hattie, J. Visible Learning for Teachers: Maximizing Impact on Learning — Routledge, 2012.
4. Бібік Н.М., Бондарчук О.Я. Компетентнісний підхід у початковій школі — К.: Літера ЛТД, 2019. <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/722352/1/%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%B5%D1%82%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%BD%D1%96%D1%81%D0%BD%D0%BE1.pdf>
5. Пометун О.І., Пироженко Л.О. Сучасний урок: інтерактивні технології навчання — К.: А.С.К., 2020

Reference:

1. Savchenko O.Y. Modern lesson in primary school: theory and practice [Suchasnyi urok u pochatkovii shkoli: teoriia i praktyka] — K.: Osvita, 2018. [in Ukrainian]
2. Fullan M. The New Meaning of Educational Change (5th Edition) — Routledge, 2016. <https://michaelfullan.ca/books/new-meaning-educational-change/> [in Ukrainian]
3. Hattie J. Visible Learning for Teachers: Maximizing Impact on Learning — Routledge, 2012. [in Ukrainian]
4. Bibik N.M., Bondarchuk O.Y. Competency approach in primary school [Kompetentnisnyi pidkhid u pochatkovii shkoli] — K.: Litera LTD, 2019. [in Ukrainian] <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/722352/1/компетентнісно1.pdf>
5. Pometun O.I., Pyrozhenko L.O. Modern lesson: interactive learning technologies [Suchasnyi urok: interaktyvni tekhnolohii navchannia] — K.: A.S.K., 2020. [in Ukrainian]